

سه شنبه 28 خرداد 1398 - 14 خرداد 1440 - 18 ژوئن 2019

مرگ "آغامحمدخان قاجار" اولین پادشاه خونخوار قاجاریه در گرجستان (1176 ش)

مرگ "آغامحمدخان قاجار"، اولی، پادشاه خه‌نخوا، قاجار به در گرجستان (1176 ش)، آغامحمدخان قاجار فرزند بزرگ محمدحسن خان قاجار قوئلو از اهالی استرآباد گرگان در مازندران بود. وی در کودکی پس از جنگی که بین قبیله‌ها و اش با خان افشار روی داد مقطوع النسل گردید و پس از دربردی فراوان با اکرام کریم خان زند، به مدت شانزده سال زندگی خوشی داشت. آغامحمدخان به محض اطلاع از بیماری شدید وکیل الرعایا زند، از شیراز گریخت و برای تشکیل حکومت و کسب قدرت، وارد عرصه جنگ و مبارزه شد. وی نیرومندترین رقیب خود یعنی لطفعلی خان زند را به زحمت شکست داد و سرزمین‌های قلمرو ایران را که به علت ضعف حکومت مرکزی، توسط حاکمان محلی، اعلام استقلال کرده بودند به تصرف خود درآورد. وی در صدد ایجاد حکومت مرکزی مقتدر، از هیچ جنایتی فروگذار نکرد و حتی برادرانش را نیز به قتل رساند. آغامحمدخان قاجار در طول هفده سال، تمام مدعیان سیاسی خود را از میان برداشت و با قساوتی تمام، منظور خود را عملی ساخت. لشکرکشی‌های آغامحمدخان قاجار به مناطق گوناگون و قتل عام‌های کرمان، قلیس و دیگر نقاط، اوج سفاکی و بی رحمی او را به نمایش گذاشت. آغامحمدخان پس از گذشت سال‌ها از کسب قدرت، در سال 1174 ش به طور رسمی در تهران تاجگذاری کرد و با اعلام تاسیس سلسله پادشاهی قاجار خود را پادشاه ایران نامید، ولی هنوز مدتی از سلطنت رسمی وی نگذشته بود که طی لشکرکشی جدیدی که به قفقاز و گرجستان داشت توسط دو تن از خدمتکارانش به قتل رسید و زندگی ننگین وی در 63 سالگی به پایان رسید. آغامحمدخان قاجار در طی سال‌های حکومت خود، قسمت اعظم خاک ایران را تحت انقیاد و اطاعت خود درآورد. وی مردی سنگدل، خشن و کینه‌توز بود و برای رسیدن به منظور خود از انجام هیچ جنایتی پرهیز نمی‌کرد.

اولتیماتوم "محمدعلی شاه" به مجلس، برای تبعید چند تن از رهبران مشروطه (1287 ش)، پس از آن که محمدعلی شاه قاجار خود را برای وارد ساختن ضربه نهایی بر پیکر مشروطه آماده ساخت و برای حمله به مجلس تدارک دید، با اولتیماتومی به مجلس شورای ملی، خواستار دستگیری فوری هشت تن از رهبران و سخنوران مشروطه شد. ملک‌المتکلمین که از خطبای مشهور بود و به هر مناسبتی در سخنان خود به سرزنش محمدعلی شاه و اقدامات وی می‌پرداخت؛ میرزا جهانگیر خان شیرازی که با انتشار روزنامه صور اسرافیل با شاه در افتاده بود؛ سید محمد رضامساوات که در روزنامه‌هاش به محمد علی شاه به شدت انتقاد می‌کرد؛ سید جمال الدین واعظ نیز که سابقه طولانی در تهییج مردم و ایراد سخنان کوبنده و ضد استبدادی داشت و چند نفر دیگر، از جمله افرادی بودند که محمدعلی شاه خواهان دستگیری و تبعید آنان شده بود. به هر حال، مجلس از پذیرفتن اخطار شاه سرباز زد و بدین ترتیب، شاه که بهانه لازم را برای انهدام کامل مجلس و مشروطه به دست آورده بود، دستور تهیه مقدمات انهدام ساختمان مجلس را که نماد آزادی و حکومت مشروطه بود صادر کرد و این ماجرا پنج روز بعد، در دوم تیر 1287 اتفاق افتاد.

حلیت فقیه پخته و عالم مجاهد آیت الله "سید احمد خسته‌شاهی" (1356 ش)، آیت الله سید احمد حسینی خسروشاهی در سال 1291 ش (1330 ق) در تبریز به دنیا آمد. پس از آن که دروس مقدماتی علوم اسلامی را در زادگاه خود فراگرفت، در سال 1314 ش، پدرش به علت مخالفت با ماجرای کشف حجاب و دیگر اقدامات ضد دینی رضاخان پهلوی، به اتفاق عده‌ای از روحانیون مبارز تبریز، به سمنان و سپس به مشهد تبعید شد. سید احمد نیز به مشهد رفت و از محضر استادانی چون حضرات آیات: حاج آقا حسین قمی، میرزا ابوالحسن انگجی و میرزا محمد آیت الله زاده خراسانی استفاده کرد. سپس بعد از اقامتی دو ساله در تبریز، راهی قم شد و در درس شیخ عبدالکریم حائری یزدی و استادان دیگر حوزه حضور مستمر یافت و پس از سالیانی به مدارج عالی علم و کمال و فقاقت دست یافت و خود نیز سال‌ها به تدریس فقه و اصول و کلام و اخلاق پرداخت. آیت الله خسروشاهی سپس به دعوت پدر به تبریز مراجعت نمود و تا آخر عمر، رسالت خود را در آن جا ادامه داد. این فقیه بزرگوار در آغاز قیام امام خمینی (ره) در سال 1342 ش، از جمله علمای مبارزی بود که در تبریز به طرفداری از جنبش اسلامی امام پرداخت و در این راه، بارها توسط عمال پهلوی در تبریز، دستگیر، زندانی و تبعید شد. آیت الله سید احمد خسروشاهی سرانجام در 28 خرداد 1356 ش برابر با 30 جمادی الثانی 1397 ق در 65 سالگی دارفانی را وداع گفت و برحسب وصیت در صحن مطهر امام رضا (ع) دفن گردید. برخی از آثار علمی و قلمی ایشان بدین قرار است:

رسالة فی المواعظ، حاشیه بر کتاب تبصره علامه حلی و حاشیه بر عروة الوثقی و...
ولادت "ابن علی شامی" معروف به "شهید ثانی" صاحب شرح لمعه (911 ق)
فقیه بزرگوار و دانشمند عالیقدر شیعه، زین الدین بن نورالدین عاملی پس از تحصیلات مقدماتی نزد پدر خویش، دروس خود را ادامه داد و یکی از مفاخر نامدار شیعه گردید. او به منظور ادامه علمی، مسافرت‌های متعددی به نقاط مختلف جهان اسلام آغاز نمود و به تحقیق و تتبع مشغول شد. وی در بعلبک مرجعیت یافت و شاگردانی فاضل را تربیت می‌کرد. زین الدین عاملی آثار تألیفی فراوانی را از خود به یادگار گذاشت که شرح لمعه

رحلت م. ج. ب. گ. تقلید حضرت آیت الله العظمی سید حسین طباطبائی بروجردی در سال 1292 قمری در بروجرد متولد گردید. مرجع بزرگ شیعه آیت الله العظمی سید محمد حسین طباطبائی بروجردی در سال 1380 (ق.) رحلت نمود. وی فقیه بزرگوار و عالم وارسته rlm&ای بود که زندگی خویش را در راه پر بار ساختن مکتب فقهی اهل rlm& بیت عصمت و طهارت (ع) سپری ساخت. در اصول و رجال از شاگردان حاج سید محمد شفیع جابلقی بود و ضمن آشنایی با تاریخ فقه، حدیث و تفسیر را از سید جعفر کشفی دارابی اخذ کرد. آیت الله بروجردی به حدیث و رجال حدیث، تسلط کامل داشت. دانشور بروجرد در 28 سالگی راهی نجف اشرف گردید و در مدت هشت rlm& سال از محضر عالمانی هم rlm& چون آخوند ملا محمد کاظم خراسانی، شیخ rlm& الشریعه rlm& ی اصفهانی و علامه سید محمد کاظم یزدی بهره برد و به مقامی عالی در علم دست یافت. و طبقات روات و محدثین را کاملاً می rlm& شناخت. ایشان پس از آن ساکن بروجرد گردید ولی به درخواست علما و فضایی قم، در سال 1363 ق. راهی این شهر شد و زعامت حوزه rlm& ی علمیه را بر عهده گرفت. این عالم برجسته شاگردان فاضلی را پرورش داد که حضرات آیات مرتضی مطهری، سید محمد حسینی بهشتی، جعفر سبحانی، محمد فاضل لنکرانی، ناصر مکارم شیرازی و... از آن جمله rlm& اند. در زمان این شخصیت، در اقصی نقاط جهان و ایران بناها و مساجد عظیمی بنا شد. از جمله مسجد اعظم قم و مسجد بزرگ بندر هامبورگ در آلمان را می rlm& توان نام برد. تألیفات او عبارتند از: جامع احادیث شیعه، تعلیقه بر اسفار، طبقات رجال، رساله rlm& ای در منطق، حاشیه بر کفایة الاصول، حاشیه بر کفایه rlm& ی شیخ طوسی. ایشان سرانجام در 10 فروردین سال 1340 ش. در 88 سالگی در قم رحلت نمود و در حرم حضرت معصومه (س) مدفون گردید.

قیام اسلامی، ملت عراق، علیه استعمار انگلیس، به هدی آیت الله شیرازی (1338 ق.)، پس از اعلان جنگ انگلستان به امپراتوری عثمانی در سال 1332 ق (1914 م) و تصرف بصره، علمای بزرگ نجف، حکم به مقابله صادر کردند. در طول سال rlm& های بعد، گروه rlm& های به وجود آمدند که مخالف حضور انگلستان در عراق بودند. این حرکت با حمایت آیت الله rlm& میرزا محمد تقی شیرازی، رنگی دیگر به خود گرفت و مردم مسلمان با فتوای جهادی میرزا، علیه غاصبان انگلیسی قیام کردند. این حرکت اسلامی به قیام 1920 م عراق مشهور است.

بابان، ندگی سیاسی "ناپلئون" به دنبال شکست در جنگ تاریخی "واترله" (1815 م) پس از فرار ناپلئون بناپارت از تبعیدگاه خود در جزیره ایل و به دست گرفتن مجدد قدرت در فرانسه، اتحاد جدیدی بر ضد او به سرعت شکل گرفت. ناپلئون برای مقابله با ارتش rlm& های دولت rlm& های پروس و انگلیس که در دهکده rlm& ای به همین نام، در بلژیک علیه سپاه ناپلئون صف آرای می rlm& کردند، حمله پیشگیرانه rlm& ای به عمل آورد. ولی در این نبرد که در دشت واترلو در گرفت، ناپلئون با هفتاد و پنج هزار سرباز، تاب مقاومت در برابر یک rlm& صد و شصت هزار نیروی متحد دشمن را نیاورد. در جنگ واترلو به علت بارندگی بسیار شدید و صعب rlm& العبور بودن راه rlm& ها، حرکت توپخانه ناپلئون که وی در جنگ rlm& ها به آن اتکای زیادی داشت به تأخیر افتاد و قوای کمکی هم در خطوط مقدم جنگ، به موقع به امپراتور فرانسه نرسید. در نتیجه، ناپلئون در این جنگ شکست خورد و تسلیم نیروهای دول متحد گردید. با شکست ناپلئون در نبرد واترلو در هجدهم ژوئن 1815 م، وی به پاریس بازگشت و چون از تجهیز قوا برای ادامه نبرد ناامید شد، به نفع پسرش از مقام سلطنت استعفا داد، ولی متحدین به تقاضای او برای واگذاری حکومت به فرزندش اعتنا نکردند. در نهایت، ناپلئون به وسیله کشتی جنگی انگلیس به جزیره سنت هلن در جنوب اقیانوس اطلس تبعید شد و شش سال بعد در سال 1821 م در همان جا درگذشت.

معروف rlm& ترین اثر اوست. سرانجام بر اثر توطئه rlm& چینی که علیه زین الدین انجام شد، وی را دستگیر کرده و در 966 ق به شهادت رساندند. از آن پس، این عالم ربانی به شهید ثانی معروف شد.